

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

2012. 09. 21. K / 8472

Érkezett: 2012. Szeptember 21.

Írásbeli választ igénylő kérdés

Dr. Kövér László úrnak
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX.30.) OGY határozat 91. § (1) bekezdése alapján „**Hol tart Magyarországon az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve átültetésének folyamata?**” címmel írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani Fazekas Sándor vidékfejlesztési miniszterhez.

Tisztelt Miniszter Úr!

Az Európai Parlament és a Tanács 2010/75/EU irányelve (2010. november 24.) az ipari kibocsátásokról (a környezetszennyezés integrált megelőzéséről és csökkentéséről) egységes keretbe foglalja a 2008/1/EK irányelvet (az úgynevezett „IPPC-irányelvet”) és hat másik irányelvet, a fokozottan környezetszennyező ipari tevékenységekre (az energiaiparra, a fémek előállítására és feldolgozására, az ásványiparra, a vegyiparra, a hulladékgazdálkodásra, az állattenyésztésre stb.) vonatkozóan.

Az új irányelv különleges rendelkezéseket tartalmaz a következő létesítményekre:

- tüzelőberendezések (≥ 50 MW);
- hulladékégető vagy hulladék-együttégető művek;
- bizonyos szerves oldószereket használó létesítmények és tevékenységek;
- titán-dioxidot előállító létesítmények.

Az irányelvből következően az ipari létesítményeknek az elérhető legjobb technikákat (BAT), azaz a környezet egésze magas szintű védelmének elérése érdekében a leghatékonyabb technikákat kell használniuk. Az Európai Bizottságnak az elérhető legjobb technikához kapcsolódó kibocsátási szinteket tartalmazó BAT-következtetéseket kell elfogadnia. Az említett következtetések alapján történik az engedélyben foglalt feltételek meghatározása.

Az irányelv bevezetését követően megváltozik a környezetvédelmi engedélyezés és ellenőrzés teljes gyakorlata (például: az illetékes hatóságnak rendszeresen ki kell dolgoznia rutinszerű környezetvédelmi ellenőrzésekre vonatkozó programokat, amelyek meghatározzák a különböző típusú létesítményekre vonatkozó helyszíni szemlék gyakoriságát az adott létesítmény szisztematikusan értékelt környezeti kockázatai alapján).

Az új irányelv 2011. I. 6-án lépett hatályba, a tagállamok jogrendjébe és hivatali gyakorlatába történő átültetés határideje 2013. I. 7-én jár le. A fentiek kapcsán kérem szíves tájékoztatását a következőkről:

- Hol tart Magyarországon az említett irányelv átültetésének a folyamata (a szükséges jogszabályi átalakításokat, a hatósági rendszer átalakítását és az új követelményekhez igazítását, a megnövekedő ellenőrzési igényekhez igazodó kapacitások biztosítását tekintve)?
- Számít-e a tárca késésre (és ezzel kapcsolatban uniós szankciókra az esetleges késedelmes jogharmonizáció miatt)?
- Zajlik-e az érintett iparágakban működő vállalkozások tájékoztatása és felkészítése az új követelményrendszer alkalmazására?
- Készül-e a kormányzat annak a helyzetnek a kezelésére, amely az új előírásoknak megfelelni nem tudó gazdasági létesítmények leállításából adódhat?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2012. szeptember 21.

Szilágyi László
LMP